

1908-01-04

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

S. S. Grotius

Arkivplacering:

Mappe 58 nr. 19

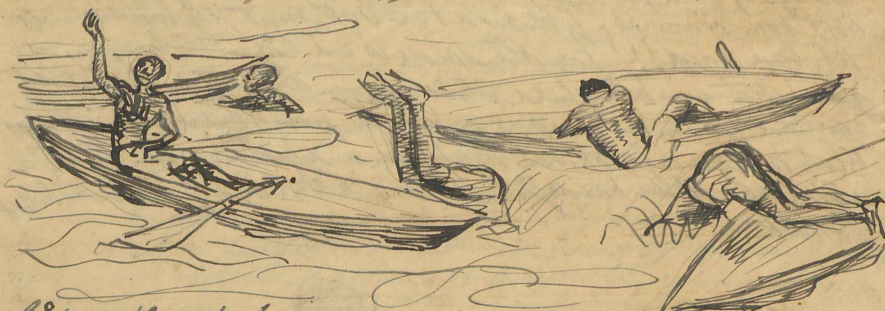
DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

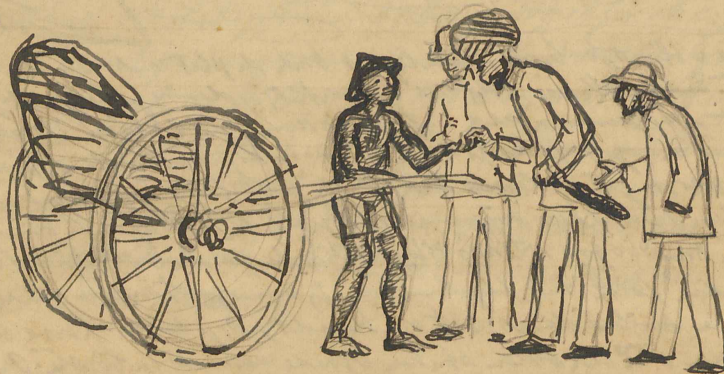
Afventer transskription.

4-1-08¹⁹ Under Limien! Kære Thure. Tak for det kort som
 jeg modtog. S. rugapose. Det er den rette, med adressen brændt på selve
 sketsen, ellers skulde jeg bruge den kort til at finde posthuset. Så
 nu er vi altså i korrespondens. En nærløst. Ikke kunde jeg den 11^e
 f.m. så hiler jeg os overalt. Men du har fået mit kort, som jeg skrev
 skrev med blyant, medens jeg passerede omk. i S. Det var mellem 3 og 4 m. vi
 med lodt ombord gled i ret til S. forbi, mellem land og øer, grønt
 det højt, græs og træer. De sagde, at de unge løber var inden i disse
 høje, så man kun lige kunde se et hul i dem højt og langt nok det. Da
 vi inde i haven var ved at vende, blev vi omsider af unge mænd
 og drenge, som rigtig tilfældet på deres små grunde bade, i flod tilfælde
 hulede ud af en stilling. De vilde have sølskeklæder kaster i vandet
 for i håbet, at drage dem ud af munden (eller hunden, ved det vridning så i munden
 munden, for at kunne bryde bryde arme). Men hvor de kunde det, det var
 ganske vidunderligt. Både til halvfuld af vand, de viste de et par
 tår med hunden, de det sprøjtede ud, eller opjættede bage med bente, og
 vandet i den vej, skulde de til at på komat med når de så hørte det
 Røgen faldt, sommetider 2 eller 1 sk. så man så dens fire faldaler
 opjættede under vandet, tilbage i bade, betragte de, ligger i det højt
 og så hvide den i enden af bade og på den. Men til den åren, (hvor
 man havde kender, kort, bred) men sommetider var der to eller tre
 men den var snart faldet op, det var en båd. (mand)

Både v. blevet for brede, naturligvis bad de på det med: vunden uden
 bræt. Endelig 4 1/2 var vi så end bølge, og denne gang havde jeg
 slæbt mig sammen med 1 af de små kvinder på 2 klasser. Vi afkom
 alle med en vop og afsluttede det gennem kimen i kvartieret, som rigtig
 nok var meget malerisk med alle de forskellige typer og kostumer
 fra dem der med kun brønnebecker på og en hat af gamle kirkedø
 foran små vogne rithøj rithøj: til de gamle brilleklædte og
 de andre folk i midt flyvende hår. Et dejligt godt om den måde på
 moderne kvinder deres på det om hovedet på, i så en af vore bløde
 på bage stå ved siden af, han begynde nærmest en første. Om det

nåde i det europæiske kvarter, som jo ikke var nær så morsomt. Der
 kusk der jo kun skændte nogle af vor pige, som var slægt fra forskellige steder
 i verden, og enden blev at vi måtte give en gylden. I skoon. Der var plener
 allier hvide, coroo, englands og mange andre. En engelsk dame kørte der
 sin lille kusk, for et lit kintøj og mat, som var, det var smukke. I en
 anden kusk var der et par kinesere eller japanesere, lige, vist
 smukke og med gode klæder. Det havde regnet, og skredde over en plads
 hvor vandet stod, hvidguld havde jo vist, ikke på. Så måtte vi opstige
 en postkusk, der var ingen at de for os som et posthuset. I den nærmeste by kom
 sønnen vi måtte hjem, og skulde jo have været ombord og vi var borte, var
 for et kusk til den dag. Vi gik på det som at på slanterne
 anvendt. Vi skævede lidt til forskellige retter på hjørnet af
 kongsgaden, kom i en skov samtale, en skov indløst. Jo de
 vilde nok have to på vognen, men betalede. De vist, var nævnt
 forskelligt, den blev underligt, vraget, men så blev en til og op kom
 vi, og det var en yppelykkeligt, et lit kintøj, og den kunde bide sig, og
 rabe vrede, og på folk til at flytte sig, men havde den godt sig,
 var et to skæde næst vragt byoveren over. Omverder blev enden
 af vor løber og farten mindstede, vi nærmest os hængt,
 så dæmte af vage over nogle huse, men et lit kusk, og det var
 dæmte. Det så ud som en skov badehuset der var indrettet til
 altslags og stod på lave pæle i vandet, og dæmte var lige så
 godt som vinnerne. I tanken det var et kuskent fly, her anvendt
 til bare pynt!!! Så stundede vi ud længe til hængt, og
 gav hængt var håndfuld strøelse, men den betydde os at det
 var bare for den ene af os. Så kom en politimand, som ikke var
 til at kunne engelsk, han drak hængt med hængt, og den måtte de
 nøjes med det den havde fået. Vi kom på det, og vi havde dæmte
 i drømmen.

De skæder her hængt i bare kusk
 og det

Sædvan en tyk fjer stod udenfor en bod
Dit kort er stemplet; Si mig hvor den 3die dum:
me dag j' var der om eftermiddagen. nu
venter j' næppe at et bro kan na mig.
Batavia d. Her på siden af Sumatra var
dit du ventede blødt. Indtil videre har
vi ikke haft blod med bris eller fra ost.
Vi sejler som ouden med landene syd
for Svalbard eller Fyn. Ja noget stene
arbit, id, og mere laktat; bogen kan også
have sig i lile biastop, og ramt
eralt lodent af skov. Det er
diseet, havet lyser og lyser grønt.
Et par delfiner springer; noget der langt
uder, der j'. Men der er borte at det var
delfiner, og af de tre der. For denne
sørges har j' til dato holdt om i mare
ret godt: ouden, en enkelt lille skuff
dise, eller en sjelden gang en etape, eller om den blev for livlig, id
en flade ridvin, som altid var de længe ind i bogen. Ellers er det
kun min tinge der er i det af alle de mindeligste skape spise og sine
sage, og de ordet, der ligger i det. Det er, har, fast mig, noget gule
vandt, der glemmer. De der ligger i det, som mig med venter topbryt,
der er det tyndt her i vognen. Doktor siger, at min hals var kun ganske
lille. Det er rimeligt, at al den trakt til det måtte det sig på det
sange. Noget har forladt skibet, for den unge hollander som kunde
spise, nu vil der j' på hans plads, og i det længe med minde med vinder
Aaskilføttelse kan komme ombord, og det er vist i det hollander, men
enkeltskand. Men tank, i morgen aften er vist. Batavia, i så fald
nå er det den 5te men det blev måske freden 6te den 6de morgen:
stunden. Nu til middag passerede vi linien. Døpt er stadig blevet stær-
kere, idag synes j' at være alle brøder, havet lyst grønt i him-
melens de. rødt, blå, alt andet end dybt blå. Kun hvor skyppe
af skæpperne går over havet i disse ret mørke violet. 5te alt
idag, der menneskel 4. En. Skal vi om alt j' ved det. Land
i Batavia, og oven i købet jo den 6te. Tank j' så i dag
at man kunde fad have grønt til morgen, det var mig lige
nok agtet andet ind og spænt fløder, og skient j' ellers har
taget og ellers ost eller skint, og så hennet, det var det
med hennet på den sidste 4. dog endnu bedst. Til morgen
haver li grønt, men forude i det i lyse, den er i den
temmelig i gennem og skibet liden skuffe. Hvor fløder
gange, og på den til morgen, det mørke fuge med noget

Spidse vider, men om det er begærligt, end for sig.
Dette brev afende sig ligesom en glæde, som kommer
noget for endelangen, i antagor at du på den måde mulig-
vis kan se det lidt tilligse, end om du venten, og for end
i kan på det skærs skove lige straks, og for end dette brev, som
ved du at Grotius har net Bataavia, som for postsket-
ken skal i hem og ud om skibet. Nu skal jeg til at pakke
mine sager sammen. - Til frokostid, sidst i mæltet
ombord, serveredes champagne. og på kaffen stod
der ^{divers} og som du ser havde den form af to halo-
kæder, der venter sig til hinanden. Min hals er
vist bedst, det gængselvand doktorer gav mig var
godt, og da jeg alligevel kaldet var lidt sår, som luktet
i vinduet tog uldent tæppe overlægnet og til halsen strom-
pe om halsen, og var et pulver adjuvium. Nu hvor
jeg venter, så til daglig og jeg sig til på morgen til aften
og aften til morgen, men dette, det var ikke bare py-
lhed. Men til morgen har jeg det godt, har
været, venter, og om går det for alvor mer at lave
nøj til i landstigningen. De sidste dage har jeg været
meget roligere at færd, som ved det end sig sig.
Jeg har nu også skrevet til Hjalmar, at jeg ventet
vorpå klatter station onsdag den 8. og kl. 10. om
10. form. Vi kommer på en dag for tidlig til Bataavia
men er Hjalmar venter ikke, så har en var med
den for end skibet. i Tror i Sabang, sig det for at en anden
(yngre) her af passagerne yder mig den fornødnethed
og om der vil af hvide alle. Alt ser godt ud, og jeg
smiler. I dag har det på altso Hellig 3 Konges Aften, alle
i det i morgen. Vedlagt kort til Henriette bøger i alle andre
nøje. Det er mest i bøger til Alil, men jeg tænkte, hun kunde
lidt at se brev. Der alle vil mange kys med hende
komme. Din Mand